

mening være ligesaa begrundet som den anden. — Derfor dette skete, saa troer jeg, at det vilde være det Heldigste, som kunde skee. Derfor Rigsraadet skulde søle sig tilbøieligt til at sige: „Nei,“ saa mener man, at Rigsdagen kan optage Sagen igjen; men det kommer dog, som sagt, an paa, hvorledes Stemningen til den Tid er; det vilde vi dog sandelig ikke. Jeg kan aldeles ikke see noget Farligt i alle disse Farligheder, som ere udmalede. Det forekommer mig omtrent, som om det var Handen, man havde malet paa Baggen. Det kan være meget godt til at luse frygtsomme Mennesker og Børn med, men jeg troer ikke, at det kan luse Mænd. Jeg har den sikre Forstrøtning, at det sidste Mænd i den danske Rigsdag, og jeg har den sikre Fortrøstning, at det sidste Mænd nok til, ved en Handling, som ikke bærer Svaghedens og Bankelmødhedens Stempel, men som bærer Præget af faste og bestemte Mænds kraftige Villie — ved en Handling, som skal have sin store Betydning i Frihedskampens Annaler, at vise Ministeriet, Folket og Alverden, at de baade have Mod og Kraft til at værne om Folkets hellige Ret; men jeg skulde i Sandhed dybt beklage, om Folkets kaarne Mænd ved en Dagsorden, som kan være meget smuk at læse, men som hverken kan eller skal have mindste Betydning ud over det Dødblik, hvort den er udtalt, netop fordi den bærer Svaghedens og Bankelmødhedens Stempel, skulde troe paa den Maade at kunne værne i Nutid og Fremtid om Folkets hellige Ret, om vor gyldne Frihed. Troer man det, saa troer jeg ogsaa, at den gode Sag, at Frihedens Sag er tabt i Danmark, (En Stemme: Na!), ja „Na!“ thi den, der troer, at Kampen nu er udsidit, og at den endelige Seier nu er vunden, den nærer vist et mere end forsængeligt Haab.

Broberg: Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Høge) udtalte igaar, at, naar han skulde tage Hensyn til sin personlige Tilbøielighed, da vilde han maaskee komme til det Resultat, ikke at stemme for den foreliggende Sags Fremme, og han fremførte adskillige Grunde derfor. Jeg for

mit Vedkommende kan ikke sige det Samme; hvis jeg skulde følge min personlige Tilbøielighed, grundet paa den Ansættelse, at hvor en Uret er begaaet — og efter min Overbeviisning er der begaaet en Uret ved Udstedelsen af Forordningen af 26de Juli — der bør ogsaa denne Uret inddrages under Lovens fulde Strengthed, saa vilde jeg stemme for Actionens Fremme. Men efter den nyeste Overveelse af denne Sag er jeg kommen til den Ansættelse, at der i dette Tilfælde er et Hensyn af en meget overveende Beskaffenhed at tage, og det er Hensynet til, hvad der kunde være tjenligt til at gennemføre Fællesforfatningen paa en hurtig og heldig Maade; thi saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Möhrad) igaar udtrede, er dette ogsaa for mig Hovedsagen. Allerede forinden Ministeriet igaar udtalte sig, var det min Overbeviisning, at man ikke skulde fremme denne Sag videre, saa uanstændigt og rigtigt som det endog kunde findes, at den kom til Discussion her i Salen; thi desværre modtog det nuværende Ministerium som en sørgelig Arvelod fra det afgaaede, Forordningen af 26de Juli 1854. Det kunde, saavidt jeg antager, ikke blive denne Forordning givet, og det viser sig ogsaa deraf, at det, som jeg troer, tvungen af Omstændighederne, har været nødsaget til at benytte denne Forordning som et Udgangspunkt for Gjennemførelsen af Fællesforfatningen. Den Udtalelse, som igaar fandt Sted fra Ministeriet, har naturligvis kun kunnet styrke denne Overbeviisning end mere hos mig, og jeg kan derfor heller ikke stemme for, at denne Sag føres videre frem, men maa stemme for den i Dag foreslaaede motiverede Dagsorden. Det er vist, at Frihedens Sag har vundet en stor Seier ved det forrige Ministeriums Afstedigelse; men en Seier faaer først sin rette Betydning, naar den bliver benyttet paa den rette Maade, og jeg troer, at, naar man har vundet en Seier, saa kommer det fornemmelig an paa, at søge at beholde det Terrain, som man har erobret. Men hvad er det for et Terrain, vi have vundet ved denne Seier? Det er, mine Herrer! efter min Overbeviisning det nye Ministerium og dets Program. Jeg